

Οἱ Ἅγιοι Φαύστα, Εὐιλάσιος καὶ Μάξιμος οἱ Μάρτυρες

Ημ. Εορτής: 6 Φεβρουαρίου

Ημ. Γέννησης:

Ημ. Κοιμήσεως:

Ημ. Ανακομιδῆς Λειψάνων:

Πολιούχος:

Λοιπές πληροφορίες:

Εορταζόμενο όνομα:

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Φαύστα καταγόταν ἀπὸ τὴν Κύζικο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἦταν θυγατέρα πλούσιων καὶ εὐσεβῶν γονέων. Ἐμεινε ὀρφανὴ σὲ μικρῇ ἡλικίᾳ, ἔχοντας κληρονομήσει τὴν τεράστια περιουσία τῶν γονέων της. Ὅμως οὔτε τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας της, οὔτε ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου της κυριεύσαν τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά της. Ἡ Χριστιανικὴ ἀνατροφή πού εἶχε ἀπὸ τοὺς μακαριστοὺς γονεῖς της ἦταν βαθιὰ χαραγμένη στὴν ψυχὴ της. Ἐμεινε λοιπὸν στὴν εὐσέβεια τῶν γονέων της καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ προσεύχεται στὸν Θεὸ μὲ τὴν ἴδια καὶ μεγαλύτερη μάλιστα ἀγάπη καὶ ἀφοσίωση, τὴν στιγμή πού εἶχε χάσει τοὺς φιλόστοργους προστάτες της. Κατὰ τὸ ἔτος 299 μ.Χ., ἐπὶ αὐτοκράτορα Μαξιμιανοῦ (285 – 305 μ.Χ.), ἡ Ἁγία Φαύστα προσκλήθηκε ἀπὸ τὸν ἐπιφανῆ Συγκλητικὸ Εὐιλάσιο, ἐκπρόσωπο τοῦ ἡγεμόνα, νὰ ἀρνηθεῖ τὴν πίστη της στὸν Χριστὸ καὶ νὰ θυσιάσει στοὺς θεοὺς τῶν εἰδωλολατρῶν. Ἡ Ἁγία ὁμως ἀρνήθηκε. Ὁ Εὐιλάσιος, πού ἦταν γέροντας στὴν ἡλικία, προσπάθησε νὰ πείσει τὴν Ἁγία ὅτι πιστεue σὲ ἀνόητη πίστη ἀλλὰ ἐκείνη, ἔχουσα καλὰ καὶ ἀσφαλὴ διδάγματα, φωτιζόμενη δὲ καὶ ἀπὸ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ἀνέλυσε τὰ δόγματα τῆς πίστεώς μας καὶ τοῦ ἔδωσε θαυμαστὲς ἀπαντήσεις. Ὅταν ἀρχισαν τὰ βασανιστήρια, ἡ Ἁγία τὰ ὑπέμεινε μὲ τόση καρτερία, ὥστε ὁ Εὐιλάσιος, στὴν ψυχὴ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχαν εὐγενῆ σπέρματα, θαύμασε τὴν Μάρτυρα καὶ αἰσθάνθηκε μεγάλη ἐντύπωση ἀπὸ τοὺς καρπούς τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἡ ὁποία χάριζε στὴν Ἁγία τόση ἀλύγιστη σταθερότητα ἐνωμένη μὲ τὰ πλέον φιλάδελφα αἰσθήματα ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς διῶκτες της. Ἡ δὲ κατάπληξή του κορυφώθηκε ὅταν ἡ Ἁγία, πού τὴν ἔριξαν στὴ φωτιά, ἔμεινε ἄθικτη καὶ ἀβλαβὴς μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Πρὸ τοῦ θαύματος αὐτοῦ ὁ Εὐιλάσιος αἰσθάνθηκε νὰ γκρεμίζεται μέσα του ὁ εἰδωλολάτρης. Διέταξε, λοιπὸν, νὰ ὀδηγήσουν ἐνώπιόν του τὴν Ἁγία, τὴν προσέβλεψε μὲ σεβασμὸ καὶ εὐλάβεια καὶ τὴν ρώτησε, μὲ ἀνοικτὴ καρδιά καὶ πνεῦμα πρόθυμο γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς ἀλήθειας, περὶ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Τὰ λόγια τῆς Ἁγίας ἄγγιξαν τὴν καρδιά τοῦ γέροντος συγκλητικοῦ, ὁ ὁποῖος αἰσθάνθηκε βαθιὰ κατάνυξη καὶ ἀπέλυσε ἐλεύθερη τὴν Ἁγία. Ἡ εἶδηση αὐτὴ ἐξόργισε τὸν ἑπαρχο Μάξιμο. Ἀμέσως κάλεσε τὸν Εὐιλάσιο καὶ τὸν ἐπέπληξε ἔντονα γιὰ τὴν στάση του καὶ τὴν ἀφέλειά του. Ὁ Εὐιλάσιος, ἀτάραχος

πρὸς τὶς ὕβρεις, τοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία τῶν βασάνων τῆς Μάρτυρος καὶ τὸ θαῦμα τῆς διασώσεώς της καὶ τοῦ ἐξέφρασε τοὺς λόγους, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔκρινε ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός. Τότε ὁ ἑπαρχὸς ὑπέβαλε τὸν Εὐϊλάσιο καὶ τὴν Ἁγία Φαύστα σὲ φρικώδη βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα οἱ δύο Μάρτυρες ὑπέμειναν μὲ πνευματικὴ ἀνδρεία. Καὶ ὁ Θεὸς ἔκανε πάλι τὸ θαῦμα του. Ὁ ἑπαρχὸς Μάξιμος, μπροστὰ στὰ γενόμενα, ὁμολόγησε τὸν Χριστὸ καὶ μὲ συντριβὴ καρδιάς καὶ ταπείνωση γονάτισε μπροστὰ στὴν Ἁγία ζητώντας συγχώρεση. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀντήχησε σὲ ὅλη τὴν Κύζικο. Ἡ εἶδηση δὲν ἄργησε νὰ φτάσει καὶ στὸν αὐτοκράτορα Διοκλητιανὸ (284 – 305 μ.Χ.). Κατὰ προσταγὴ του θανατώθηκαν καὶ οἱ τρεῖς Ἅγιοι, πὺ δέχθηκαν μὲ χαρὰ τὸ στέφανο τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ.